

**Rozporządzenie
Ministra Rozwoju Regionalnego¹⁾
z dnia 2010 r.
w sprawie udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej
w ramach regionalnych programów operacyjnych**

Na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz.U. z 2009 r. Nr 84, poz.712 i Nr 157, poz. 1241) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach regionalnych programów operacyjnych, zwanej dalej „pomocą”, do której mają zastosowanie przepisy rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (ogólne rozporządzenie w sprawie wyłączeń blokowych) (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (WE) nr 800/2008”.

§ 2. 1. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do pomocy:

- 1) udzielanej w sektorach: rybołówstwa i akwakultury, do której zastosowanie ma rozporządzenie Rady (WE) nr 104/2000 z dnia 17 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków produktów rybołówstwa i akwakultury (Dz. Urz. UE L 17 z 21.01.2000, str. 22; z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 4, t. 4, str. 198, z późn. zm.), hutnictwa żelaza i stali, budownictwa okrętowego, włókien syntetycznych oraz górnictwa węgla;
- 2) udzielanej na działalność związaną z wywozem do krajów trzecich lub państw członkowskich Unii Europejskiej, czyli pomocy związanej bezpośrednio z ilością wywożonych produktów, z tworzeniem i funkcjonowaniem sieci dystrybucyjnej lub z innymi wydatkami bieżącymi związanymi z prowadzeniem działalności eksportowej;
- 3) uwarunkowanej pierwszeństwem korzystania z towarów krajowych w stosunku do towarów sprowadzanych z zagranicy.

2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się w zakresie działalności gospodarczej związanej z:

- 1) produkcją pierwotną produktów rolnych, o której mowa w art. 1 ust. 3 lit. b rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008;
- 2) przetwarzaniem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych w przypadkach wskazanych w art. 1 ust. 3 lit. c rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

§ 3. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) dużym projekcie inwestycyjnym – należy przez to rozumieć projekt w rozumieniu art. 2 pkt 12 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008;
- 2) mikroprzedsiębiorcy, małym lub średnim przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć odpowiednio mikroprzedsiębiorstwo, małe lub średnie przedsiębiorstwo spełniające warunki określone w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008;
- 3) podmiocie udzielającym pomocy – należy przez to rozumieć podmiot udzielający pomocy, o którym mowa w art. 21 ust. 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju;
- 4) przedsiębiorcy – należy przez to rozumieć przedsiębiorstwo w rozumieniu art. 1 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008;
- 5) ustawie Prawo budowlane – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2006 r., Nr 156, poz. 1118 z późn. zm.).

¹⁾Minister Rozwoju Regionalnego kieruje działem administracji rządowej – rozwój regionalny, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rozwoju Regionalnego (Dz. U. Nr 216, poz. 1600).

§ 4. Pomoc może być udzielana przedsiębiorcom, w tym w szczególności mikroprzedsiębiorcom, małym lub średnim przedsiębiorcom, zwanym dalej „beneficjentami pomocy”.

§ 5. 1. Pomoc nie może być udzielana ani wypłacana beneficjentom pomocy, na których ciąży obowiązek zwrotu pomocy, wynikający z decyzji Komisji Europejskiej uznającej pomoc za niezgodną z prawem oraz z rynkiem wewnętrznym.

2. Pomoc nie może być udzielana:

- 1) mikroprzedsiębiorcom oraz małym lub średnim przedsiębiorcom, spełniającym kryteria zagrożonego przedsiębiorcy, w rozumieniu art. 1 ust. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008;
- 2) beneficjentom pomocy innym niż mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca, spełniającym kryteria podmiotu w trudnej sytuacji ekonomicznej²⁾.

§ 6. 1. Pomoc ma na celu wspieranie rozwoju gospodarczego i społecznego regionu przez udzielanie bezpośredniego wsparcia beneficjentom pomocy.

2. Pomoc może być udzielana beneficjentom pomocy na realizację nowych inwestycji lub tworzenie nowych miejsc pracy związanych z nową inwestycją w województwie objętym danym regionalnym programem operacyjnym.

3. Nowa inwestycja obejmuje:

- 1) inwestycję w środki trwałe lub wartości niematerialne i prawne związane z:
 - a) utworzeniem nowego przedsiębiorstwa,
 - b) rozbudową istniejącego przedsiębiorstwa,
 - c) dywersyfikacją działalności przedsiębiorstwa poprzez wprowadzenie nowych dodatkowych produktów, lub
 - d) zasadniczą zmianą dotyczącą procesu produkcyjnego w istniejącym przedsiębiorstwie;
- 2) nabycie środków trwałych bezpośrednio związanych z przedsiębiorstwem, które zostało zamknięte lub zostałoby zamknięte, gdyby zakup nie nastąpił, przy czym środki nabywane są przez inwestora niezależnego od zbywcy.

4. Nową inwestycją nie jest:

- 1) inwestycja prowadząca wyłącznie do odtworzenia zdolności produkcyjnych;
- 2) samo nabycie udziałów lub akcji przedsiębiorstwa.

5. Przy udzielaniu pomocy na nowe inwestycje, o których mowa w ust. 2, niedozwolone jest stosowanie ograniczeń sektorowych, z wyłączeniem nowych inwestycji z zakresu turystyki, w rozumieniu art.2 pkt 25 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

6. Warunek, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, dotyczący inwestora niezależnego od zbywcy, nie ma zastosowania w przypadku przekazania małego przedsiębiorstwa rodzinie pierwotnego właściciela albo pierwotnych właścicieli lub byłym pracownikom.

§ 7. 1. Do wydatków kwalifikowalnych w ramach nowej inwestycji zalicza się niezbędne do jej realizacji wydatki poniesione na:

- 1) nabycie prawa własności lub wieczystego użytkowania gruntów;
- 2) nabycie prawa własności lub wieczystego użytkowania nieruchomości zabudowanej;
- 3) nabycie, wytworzenie oraz instalację i uruchomienie środków trwałych, w tym:
 - a) budowli i budynków pod warunkiem, że ich nabycie pozostaje w bezpośrednim związku z celami projektu inwestycyjnego objętego pomocą,
 - b) maszyn i urządzeń,
 - c) narzędzi, przyrządów i aparatury,
 - d) wyposażenia technicznego dla prac biurowych,

²⁾ Kryteria te są określone w pkt 9-11 komunikatu Komisji w sprawie wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 3 z późn. zm.).

- e) infrastruktury technicznej związanej z nową inwestycją, w szczególności dróg wewnętrznych, przewodów lub urządzeń wodociągowych, kanalizacyjnych, ciepłowniczych, elektrycznych, gazowych lub telekomunikacyjnych;
- 4) nadzór inwestorski pod warunkiem, że stanowi on integralną część wydatków ponoszonych na nabycie prawa własności lub wieczystego użytkowania gruntów, nieruchomości zabudowanej i środków trwałych w ramach projektu objętego pomocą;
- 5) prace przygotowawcze na terenie budowy, w tym:
 - a) wytyczenie geodezyjne obiektów w terenie;
 - b) wykonanie niwelacji terenu;
 - c) zagospodarowanie i przygotowanie terenu budowy wraz z budową tymczasowych obiektów;
 - d) wykonanie przyłączy do sieci infrastruktury technicznej na potrzeby budowy.
- 6) prace polegające na demontażu lub rozbiórce pod warunkiem, że pozostają w bezpośrednim związku z celami projektu inwestycyjnego objętego pomocą;
- 7) prace konserwatorskie lub restauratorskie;
- 8) nabycie wartości niematerialnych i prawnych związanych z transferem technologii poprzez nabycie patentów, licencji, know-how lub nieopatentowanej wiedzy technicznej, jeżeli spełniają łącznie następujące warunki:
 - a) będą wykorzystywane wyłącznie w ramach przedsiębiorstwa, które otrzymało pomoc,
 - b) będą podlegać amortyzacji zgodnie z przepisami o rachunkowości,
 - c) będą nabyte od osób trzecich na warunkach rynkowych, przy czym kupujący nie może sprawować nad sprzedawcą a sprzedawca nad kupującym kontroli w rozumieniu art. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) (Dz. Urz. UE L 24 z 29.01.2004, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne rozdz. 8, t. 3, str. 40),
 - d) będą stanowić aktywa beneficjenta pomocy przez co najmniej 5 lat, a w przypadku mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy przez co najmniej 3 lata.
- 9) prace przygotowawcze i usługi doradcze związane z przygotowaniem projektu nowej inwestycji, w tym:
 - a) przygotowanie dokumentacji technicznej,
 - b) przygotowanie ekspertyz, badań, analiz technicznych, finansowych, ekonomicznych oraz specjalistycznych, w tym biznesplanu, studium wykonalności projektu i raportu oddziaływania na środowisko.
- 10) usługi doradcze związane z realizacją nowej inwestycji.

2. Nabycie środków trwałych, o których mowa w ust. 1 pkt 3, może nastąpić również w drodze umowy leasingu.

3. W przypadku gdy przedmiotem umowy, o której mowa w ust. 2, jest leasing ruchomych środków trwałych, powinna ona zawierać zobowiązanie do przeniesienia własności tych środków na beneficjenta pomocy po zakończeniu trwania umowy.

4. W przypadku, gdy przedmiotem umowy, o której mowa w ust. 2, jest leasing nieruchomości, powinien on trwać przez okres co najmniej 5 lat, a w przypadku gdy beneficjentem pomocy jest mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca 3 lat od przewidywanego terminu zakończenia realizacji inwestycji.

5. Środki trwałe, o których mowa w ust. 1 pkt 3, nabyte przez beneficjenta innego niż mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca, powinny być nowe, chyba że są to środki trwałe, o których mowa w § 6 ust. 3 pkt 2.

6. W przypadku beneficjenta pomocy innego niż mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca, wydatki określone w ust. 1 pkt 8 uwzględnia się w wysokości nie przekraczającej 50% wydatków kwalifikowalnych.

7. W przypadku beneficjenta pomocy prowadzącego działalność gospodarczą w sektorze transportu do wydatków kwalifikowalnych nie zalicza się wydatków na zakup środków transportu i urządzeń transportowych.

8. Pomoc na pokrycie wydatków na prace i usługi o których mowa w ust. 1 pkt 8 i 9 może być udzielana wyłącznie mikroprzedsiębiorcy, małemu lub średniemu przedsiębiorcy zgodnie z art. 26 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

9. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w ust. 8, wynosi 50% wydatków kwalifikowalnych.

10. Prace i usługi, o których mowa w ust. 8 kwalifikują się do objęcia pomocą pod warunkiem, że świadczone są przez doradców zewnętrznych i nie mają charakteru ciągłego ani okresowego, ani nie są związane ze zwykłymi wydatkami operacyjnymi, w szczególności rutynowymi usługami doradztwa podatkowego, regularnymi usługami prawniczymi lub reklamowymi.

11. Cenę nabycia i koszt wytworzenia środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych ustala się zgodnie z przepisami o rachunkowości.

12. Wydatki, o których mowa w ust. 1 pomniejsza się o podatek od towarów i usług, chyba że beneficjentowi pomocy nie przysługuje prawo jego zwrotu lub odliczenia.

§ 8. 1. Do wydatków kwalifikowalnych na tworzenie nowych miejsc pracy w związku z realizacją nowej inwestycji zalicza się dwuletnie koszty płacy nowo zatrudnionych pracowników, na które składają się:

- 1) wynagrodzenia brutto;
- 2) obowiązkowe składki, w tym składki na ubezpieczenia społeczne;
- 3) koszty opieki nad dziećmi i nad rodzicami.

2. Wydatki, o których mowa w ust. 1, będą uznane za kwalifikowalne po spełnieniu warunków określonych w art. 12 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

§ 9. 1. Maksymalna intensywność pomocy na pokrycie wydatków, o których mowa w § 7 ust.1 pkt 1-8 albo § 8 jest liczona jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do wydatków kwalifikowalnych i z zastrzeżeniem § 9 ust.3, wynosi:

- 1) 50% – na obszarach należących do województw: lubelskiego, podkarpackiego, warmińsko-mazurskiego, podlaskiego, świętokrzyskiego, opolskiego, małopolskiego, lubuskiego, łódzkiego, kujawsko – pomorskiego;
- 2) 40% – na obszarach należących do województw: śląskiego, pomorskiego, zachodniopomorskiego, dolnośląskiego, wielkopolskiego, a w okresie do dnia 31 grudnia 2010 r. na obszarze należącym do województwa mazowieckiego, z wyłączeniem miasta stołecznego Warszawy;
- 3) 30% – na obszarze należącym do miasta stołecznego Warszawy oraz w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. – na obszarze należącym do województwa mazowieckiego.

2. Z wyłączeniem beneficjentów pomocy prowadzących działalność gospodarczą w sektorze transportu oraz z wyłączeniem pomocy udzielanej na realizację dużego projektu inwestycyjnego, intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, może ulec zwiększeniu o:

- 1) 10 punktów procentowych – w przypadku średniego przedsiębiorcy;
- 2) 20 punktów procentowych – w przypadku mikroprzedsiębiorcy lub małego przedsiębiorcy.

3. Maksymalną wartość pomocy udzielanej na realizację dużego projektu inwestycyjnego ustala się zgodnie ze wzorem określonym w § 4 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 października 2006 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej (Dz. U. Nr 190, poz. 1402).

§ 10. 1. Maksymalna intensywność pomocy, o której mowa w § 9 ust. 1 i 2, może zostać obliczona w odniesieniu do wydatków kwalifikowalnych, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1-8 albo § 8.

2. Pomoc obliczana na podstawie wydatków kwalifikowalnych, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1-8, może być udzielana wraz z pomocą obliczaną na podstawie wydatków kwalifikowalnych, o których mowa w § 8, pod warunkiem, że łączna wielkość pomocy nie przekracza maksymalnej intensywności pomocy, o której mowa w § 9 ust. 1 i 2, albo maksymalnej wartości pomocy ustalonej zgodnie z wzorem określonym w § 4 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w § 9 ust. 3, przy czym przy

ustalaniu maksymalnej wielkości pomocy bierze się pod uwagę wyższą kwotę wydatków, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1-8, albo wydatków, o których mowa w § 8.

§ 11. 1. Beneficjent pomocy może otrzymać pomoc, jeżeli zostaną spełnione warunki odnoszące się do:

- 1) celu i przedmiotu realizacji nowej inwestycji, o których mowa w § 6;
- 2) wydatków kwalifikowalnych, o których mowa w § 7 i 8;
- 3) maksymalnej intensywności pomocy, o której mowa w § 7 ust. 9 i § 9;
- 4) trwałości realizacji projektu³.
- 5) utrzymania inwestycji w regionie.

2. Warunek, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uznaje się za spełniony w przypadku, gdy inwestycja zostanie utrzymana w województwie objętym danym regionalnym programem operacyjnym przez okres co najmniej 5 lat, a w przypadku gdy beneficjentem pomocy jest mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca przez okres co najmniej 3 lat od przewidywanego terminu zakończenia realizacji inwestycji.

3. Wymiana maszyn lub urządzeń, które z uwagi na szybki postęp technologiczny stały się przestarzałe w okresach, o których mowa w ust. 2, nie będzie uznana za nieutrzymanie inwestycji, o ile działalność gospodarcza związana z inwestycją będzie prowadzona przez beneficjenta pomocy przez minimalny wymagany okres.

4. W przypadku obliczania maksymalnej wielkości pomocy w odniesieniu do wydatków kwalifikowalnych, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 1-8, beneficjent pomocy powinien wnieść wkład własny odpowiadający co najmniej 25% wydatków kwalifikowalnych, pochodzący ze środków własnych lub z zewnętrznych źródeł finansowania, w formie pozbawionej wsparcia ze środków publicznych.

§ 12. 1. Beneficjent pomocy składa wniosek o dofinansowanie w ramach regionalnego programu operacyjnego do podmiotu udzielającego pomocy.

2. Wniosek zawiera w szczególności:

- 1) nazwę beneficjenta pomocy;
- 2) tytuł i miejsce realizacji nowej inwestycji;
- 3) cel realizacji nowej inwestycji;
- 4) opis nowej inwestycji;
- 5) opis rezultatów realizacji nowej inwestycji;
- 6) planowane daty rozpoczęcia i zakończenia realizacji nowej inwestycji;
- 7) wartość nowej inwestycji;
- 8) wydatki kwalifikowalne;
- 9) wnioskowaną kwotę dofinansowania;
- 10) źródła finansowania projektu.

3. Podmiot udzielający pomocy dokonuje oceny wniosku w oparciu o:

- 1) kryteria, o których mowa w § 11;
- 2) kryteria, o których mowa w art. 65 lit. a rozporządzenia (WE) 1083/2006 Rady z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie WE nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 25, z późn. zm.).

4. Po przeprowadzeniu oceny, o której mowa w ust. 3, beneficjentowi pomocy przyznawana jest pomoc w formie bezzwrotnego dofinansowania, przeznaczonego na pokrycie części wydatków kwalifikowalnych, o których mowa w § 7 ust. 1 oraz § 8, na podstawie umowy o dofinansowanie.

§ 13. Podmiot udzielający pomocy jest zobowiązany do poinformowania beneficjenta pomocy o numerze referencyjnym programu pomocowego, na podstawie którego udzielana jest pomoc.

³ Zgodnie z art. 57 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności i uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1260/1999 (Dz. Urz. UE L 210 z 31.07.2006, str. 25, z późn. zm.).

§ 14. 1. Prace inwestycyjne związane z realizacją nowej inwestycji mogą się rozpocząć po złożeniu przez beneficjenta pomocy wniosku, o którym mowa w § 12 ust. 1.

2. W przypadku beneficjentów pomocy innych niż mikroprzedsiębiorca, mały lub średni przedsiębiorca oprócz warunku, o którym mowa w ust. 1, podmiot udzielający pomocy przed przyznaniem pomocy musi dodatkowo sprawdzić, że złożona dokumentacja zakłada spełnienie co najmniej jednego z kryteriów określonych w art. 8 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

3. Przez rozpoczęcie prac inwestycyjnych związanych z realizacją nowej inwestycji należy rozumieć podjęcie prac budowlanych lub pierwszego prawnie wiążącego zobowiązania do nabycia ruchomych środków trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, w tym w szczególności zawarcie umowy kupna – sprzedaży, leasingu, najmu, dzierżawy.

4. Przez podjęcie prac budowlanych należy rozumieć podjęcie prac, o których mowa w art. 41 ustawy Prawo budowlane.

5. Wpis do dziennika budowy dotyczący osób, którym zostało powierzone kierownictwo, nadzór i kontrola techniczna prac budowlanych, o których mowa w art. 45 ust. 2 ustawy Prawo budowlane, nie stanowi rozpoczęcia prac budowlanych.

§ 15. 1. Prace przygotowawcze i usługi doradcze związane z przygotowaniem nowej inwestycji, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 9, mogą rozpocząć się przed złożeniem wniosku, o którym mowa w § 12 ust. 1, ale nie wcześniej niż po dniu 1 stycznia 2009 r.

2. Prace w zakresie usług doradczych związanych z realizacją nowej inwestycji mogą rozpocząć się po złożeniu przez beneficjenta pomocy wniosku, o którym mowa w § 12 ust. 1.

3. Przez rozpoczęcie prac w zakresie prac przygotowawczych i usług doradczych, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 8 i 9, należy rozumieć podjęcie pierwszego prawnie wiążącego zobowiązania do zlecenia wykonania tych prac lub usług.

§ 16. 1. Nabycie nieruchomości nie stanowi rozpoczęcia prac inwestycyjnych, o których mowa w § 14 ust. 3, ani prac związanych z przygotowaniem projektu nowej inwestycji, o których mowa w § 7 ust. 1 pkt 8.

§ 17 ust.1. Pomoc udzielana w odniesieniu do tych samych wydatków kwalifikowalnych podlega sumowaniu z każdą inną pomocą, w tym pomocą de minimis w rozumieniu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L 379 z 28.12.2006, str. 5) oraz pomocą z budżetu Unii Europejskiej, udzieloną beneficjentowi pomocy, niezależnie od jej formy i źródła.

2. Łączna wartość pomocy, o której mowa w ust. 1, nie może przekroczyć maksymalnej intensywności pomocy, o której mowa w § 7 ust. 9 oraz § 9 ust. 1 i 2, albo maksymalnej wartości pomocy ustalonej zgodnie ze wzorem określonym w § 4 ust. 1 rozporządzenia, o którym mowa w § 9 ust. 3.

§ 18 ust.1. Pomoc na duże projekty inwestycyjne, udzielana zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, stanowi pomoc indywidualną, podlegającą notyfikacji Komisji Europejskiej i może być udzielona po zatwierdzeniu jej przez Komisję Europejską, w przypadku gdy łączna wartość pomocy przekracza równowartość:

- 1) 22, 5 mln euro – dla inwestycji realizowanych na obszarze należącym do miasta stołecznego Warszawy oraz w okresie od dnia 1 stycznia 2011 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. na obszarze należącym do województwa mazowieckiego;
- 2) 30 mln euro – dla inwestycji realizowanych na obszarach należących do województw: pomorskiego, zachodniopomorskiego, dolnośląskiego, wielkopolskiego, śląskiego, a w okresie do dnia 31 grudnia 2010 r. na obszarze należącym do województwa mazowieckiego, z wyłączeniem miasta stołecznego Warszawy;
- 3) 37, 5 mln euro – dla inwestycji realizowanych na obszarach należących do województw: lubelskiego, podkarpackiego, warmińsko-mazurskiego, podlaskiego, świętokrzyskiego, opolskiego, małopolskiego, lubuskiego, łódzkiego, kujawsko-pomorskiego.

2. W przypadku prac i usług, o których mowa w § 7 ust. 8, pomoc podlega indywidualnej notyfikacji Komisji Europejskiej w przypadku określonym w art. 6 ust. 1 lit. c rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

§ 19. Traci moc rozporządzenie Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 11 października 2007 r. w sprawie udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach regionalnych programów operacyjnych (Dz. U. Nr 193, poz. 1399 z późn. zm.), z zastrzeżeniem § 20.

§ 20. 1. Do umów o dofinansowanie, na podstawie których jest przyznawana pomoc, zawartych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do wniosków o udzielenie pomocy złożonych i nierozpatrzonej przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 21. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ROZWOJU REGIONALNEGO

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (tekst jedn. Dz.U. z 2009 r., nr 84, poz. 712 i Nr 157, poz. 1241).

Przedmiotowy projekt rozporządzenia został przygotowany w związku z koniecznością pełnego dostosowania aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 11 października 2007 r. w sprawie udzielania pomocy inwestycyjnej w ramach regionalnych programów operacyjnych (Dz. U. Nr 193, poz. 1399, z późn. zm.; dalej: aktualnie obowiązujące rozporządzenie) do przepisów unijnych, tj. do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008 z dnia 6 sierpnia 2008 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne ze wspólnym rynkiem w zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu (Dz. Urz. UE L 214 z 09.08.2008, str. 3; dalej: rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008).

Ministerstwo Rozwoju Regionalnego przygotowało projekt nowego rozporządzenia, a nie projekt rozporządzenia zmieniającego z uwagi na brzmienie art. 11 ustawy z dnia 7 listopada 2008 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z wdrażaniem funduszy strukturalnych i Funduszu Spójności (Dz. U. Nr 216, poz. 1370; dalej: ustawa horyzontalna). Z treści ww. przepisu wynika, iż w ciągu 24 miesięcy od wejścia w życie ustawy konieczne jest stworzenie nowych przepisów wykonawczych dla wszystkich aktów wydanych na podstawie art. 21 ust 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju.

Zakres zmian wprowadzonych w przedmiotowym projekcie w stosunku do aktualnie obowiązującego rozporządzenia na początkowym etapie jego procedowania – na początku 2009 r. – był stosunkowo niewielki. Głównym celem podjęcia prac legislacyjnych było wówczas usunięcie niespójności między ww. aktualnie obowiązującym rozporządzeniem a jego podstawą unijną – rozporządzeniem Komisji (WE) nr 800/2008, w zakresie dotyczącym wyłączenia sektorów, do których nie stosuje się przepisów rozporządzenia.

Pozostałe zmiany na tamtym etapie miały charakter wyłącznie techniczny i doprecyzowujący. Ich celem było zachowanie spójności w treści analogicznych regulacji zawartych w rozporządzeniach MRR, ze szczególnym uwzględnieniem rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego z dnia 20 maja 2009 r. w sprawie udzielania pomocy na wzmocnienie potencjału instytucji otoczenia biznesu w ramach regionalnych programów operacyjnych (Dz. U. Nr 85, 719), które – analogicznie jak przedmiotowe rozporządzenie – oparte jest na schemacie pomocy regionalnej, a także pomocy *de minimis*.

Niemniej w toku prac nad projektem zaistniały bardzo doniosłe okoliczności, które przesądziły o konieczności poszerzenia zakresu zmian, w tym decyzji autora projektu o maksymalnym uszczegółowieniu projektowanych przepisów.

Jedną z najważniejszych okoliczności, która przyczyniła się do podjęcia ww. decyzji było spotkanie strony polskiej – przedstawiciele instytucji zaangażowanych we wdrażanie Programów Operacyjnych na lata 2007-2013, w tym 16 Regionalnych Programów Operacyjnych (dalej: RPO) z przedstawicielami Komisji Europejskiej w dniu 25 września 2009 r. zorganizowane przez Ministerstwo Gospodarki. Na spotkaniu tym Komisja Europejska wyraziła swoje stanowisko w odniesieniu do kwalifikowalności szczegółowych typów wydatków budzących wątpliwości interpretacyjne w zakresie regionalnej pomocy inwestycyjnej.

Jednocześnie ww. spotkanie, w związku z bardzo istotnym znaczeniem dla zasad udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej, przyczyniło się do przedłużenia prac nad projektem. Mając bowiem na uwadze ogromną wagę problematyki kwalifikowalności – dla instytucji przyznających pomoc i beneficjentów, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: UOKiK) w dniu 13 października 2009 r. wystąpił z oficjalnym pismem z prośbą o oficjalne pisemne potwierdzenie stanowiska sformułowanego przez przedstawiciele Komisji Europejskiej podczas spotkania.

W okresie oczekiwania na potwierdzenie ze strony Komisji Europejskiej, UOKiK rekomendował – w kontekście ostatecznej redakcji przepisu dotyczącego nowych szczegółowych typów wydatków – powstrzymanie się od finalizowania prac nad projektem do czasu otrzymania ww. potwierdzenia (pismo UOKiK z dnia 4 grudnia 2009 r., sygn.: DDO-500-35(4)/09/JB). Pisemne

potwierdzenie ze strony Komisji Europejskiej zostało przekazane stronie polskiej w dniu 3 marca 2010 r. (pismo z dnia 3 marca 2010r., sygn.: 2010/003850, COMP/H1/HB/AN/mu- D(2010)128 – dalej: stanowisko Komisji ws. kwalifikowalności; na temat zakresu zmian wprowadzonych do projektu w związku z ww. stanowiskiem Komisji Europejskiej – w dalszej części uzasadnienia).

Pytania, wątpliwości i problemy zgłaszane do autora projektu rozporządzenia m.in. ze strony Instytucji Zarządzających Regionalnymi Programami Operacyjnymi (dalej: IZ RPO) na temat ww. stanowiska Komisji ws. kwalifikowalności, jak również norm wynikających z innych interpretacji Komisji przesądziły o decyzji zwrócenia się przez autora projektu do Prezesa UOKiK, Prezesa Rządowego Centrum Legislacji i Ministra Spraw Zagranicznych z propozycją wykorzystania instrumentu, jakim jest rozporządzenie krajowe – akt powszechnie obowiązujący – nie tylko jako akt ustanawiający program pomocowy⁴ powtarzający normy sformułowane w przepisach rozporządzeń unijnych, ale jako akt zawierający również normy kształtowane przez Komisję Europejską obok przepisów prawa w drodze interpretacji przepisów ww. rozporządzeń unijnych będących ich przedmiotem, które – w związku z sankcjami, jakie potencjalnie grożą za ich nieprzestrzeganie – *de facto* stają się normami prawnymi i tym samym wchodzi efektywnie do systemu norm prawnych w obszarze pomocy publicznej. Jednocześnie autor projektu zaproponował brzmienie przepisów, które wprowadzałyby do projektu rozporządzenia ww. normy interpretacji, jak również przepisów uszczegóławiających w niezbędnym stopniu obecnie obowiązujące przepisy (pismo Pana Krzysztofa Hetmana, Podsekretarza Stanu MRR z dnia 21 lipca 2010 r., znak: DKR-I-0211-9-MB/ 10).

Argumentując powyższą propozycję należy podkreślić, że pomoc publiczna stanowi bez wątpienia szczególny obszar w kontekście stosowania prawidłowych technik prawodawczych w zakresie stosowania/ zapewniania efektywności prawa Unii Europejskiej w porządku krajowym. Z jednej strony bowiem przepisy traktatowe wyraźnie wskazują na charakter prawny aktu jakim jest rozporządzenie unijne⁵, z drugiej strony samo rozporządzenie 800/ 2008 wskazuje na możliwość ustanawiania programów pomocowych na jego podstawie, które to programy poprzez pełną zgodność z rozporządzeniem 800/ 2008 zyskują walor zgodności z rynkiem wewnętrznym i nie wymagają notyfikacji (np. 4 i 5 preambuły). Choć definicja programu pomocowego, do której odwołuje się rozporządzenie 800/ 2008 – zawarta w art.1 pkt d) rozporządzenia Rady (WE) Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. *ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE* (Dz. Urz. L 83 z 27.03.1999) jest bardzo ogólna, nawiązuje jednak do aktu powszechnie obowiązującego o charakterze generalnym i abstrakcyjnym.

Tym samym wydaje się, że ww. akty prawa unijnego wprowadzają same w sobie w obszarze pomocy publicznej naruszenie generalnych zasad techniki prawodawczej dotyczących rozporządzeń unijnych obowiązujących bezpośrednio w porządku krajowym m.in. zakazu transformacji specjalnej, zakazu precyzowania i powtarzania w aktach prawa krajowego przepisów rozporządzenia unijnego.

Jednocześnie, jak podkreślił autor projektu w argumentacji zawartej w ww. piśmie z 21 lipca 2010 r. do ww. trzech organów – pomoc publiczna jest problematyką bardzo złożoną i przez to wymagającą ustanawiania w jej obszarze takich instrumentów prawnych, które zapewniają sprawne i zgodne z prawem jej przyznawanie i jednocześnie – w największym możliwym stopniu minimalizują ryzyko zakwestionowania przez Komisję Europejską legalności udzielonej pomocy. Ten cel, który wydaje się pierwszorzędny w kontekście racjonalności i celowości wydatkowania środków Unii Europejskiej, sprawności w ich administrowaniu przez podmioty udzielające pomocy oraz bezpieczeństwa procesu inwestycyjnego i ostatecznie – bezpieczeństwa samych beneficjentów zyskuje w ostatnim czasie coraz silniej charakter swoistej dyrektywy prawodawczej.

Z argumentacją tą zgodził się Prezes UOKiK podkreślając, iż „unijne prawo wyznacza ramy dla państw członkowskich, w granicach których dopuszczalne jest udzielanie pomocy publicznej, co skutkuje znacznym poziomem ogólności w formułowaniu przepisów. Niejednokrotnie warunki wynikające z prawa unijnego wymagają uszczegółowienia w programach

⁴ O którym mowa m.in. w pkt 4 i 5 preambuły rozporządzenia 800/ 2008 odsyłającego w zakresie definicji tego pojęcia do art.1 pkt d) rozporządzenia Rady (WE) Nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. *ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE* (Dz. Urz. L 83 z 27.03.1999).

⁵ Patrz: art. 288 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawny art. 249 TWE).

pomocowych, zwłaszcza w kontekście ich funkcjonalnej interpretacji w prawie unijnym (...). Brak szczegółowych warunków dopuszczalności pomocy publicznej w programach pomocowych mógłby zaburzyć efektywność i przejrzystość udzielania wsparcia, a także wpłynąć na znaczące zwiększenie ryzyka zakwestionowania legalności udzielonej pomocy publicznej przez Komisję Europejską. Dlatego istotne jest, aby beneficjenci mieli w jednym akcie prawnym, kompletne i przejrzyste przepisy określające warunki, które muszą spełnić, aby by uzyskać pomoc.” (pismo Prezesa UOKiK z dnia 10 sierpnia 2010 r., znak: DDO-530-510(2)/10/MP).

Mając powyższe na względzie, autor projektu staje zdecydowanie na stanowisku, że w obszarze pomocy publicznej – co zresztą potwierdzone jest w praktyce w ww. przepisach unijnych rozporządzeń zawierających swoistą delegację do wydawania programów pomocowych (które ustanawiane są w Polsce aktami powszechnie obowiązującymi: ustawami, rozporządzeniami i aktami prawa miejscowego) – mamy do czynienia z (nieuniknionym) odstępstwem od ww. generalnych zasad techniki prawodawczej w obszarze sposobu stosowania/ zapewniania efektywności rozporządzeniom unijnym w porządku krajowym. Odstępstwo to ma nie tylko nieunikniony charakter (i realnie występujący od kiedy tylko programy pomocowe w Polsce zaczęły być ustanawiane na podstawie rozporządzeń unijnych stanowiących tzw. wyłączenia blokowe), w związku z ww. swoistą delegacją do ustanawiania programów pomocowych zawartych w przepisach ww. rozporządzenia unijnego, ale jest dodatkowo w bardzo istotny sposób wzmocnione i uzasadnione w kontekście funkcjonalnym z punktu widzenia nadrzędnego celu, szczególnie znamiennego w obszarze udzielania pomocy publicznej, jakim jest osiągnięcie rezultatów zgodnych z polityką gospodarczą Unii Europejskiej.

W opinii autora projektu poszanowanie zasady pewności prawa, a także – jednocześnie – nadanie pełnej efektywności i przejrzystości normom wynikającym z interpretacji Komisji Europejskiej, które i tak, w sposób naturalny i nieunikniony wchodzą do systemu norm w obszarze pomocy publicznej wymaga – wobec coraz większego skomplikowania tych norm – uwzględnienia ich w przepisach przedmiotowego rozporządzenia będącego aktem prawa powszechnie obowiązującego, a co za tym idzie – podlegającego stosowanej procedurze legislacyjnej, zapewniającej możliwość powszechnego zapoznania się zarówno z jego przepisami na etapie projektowania, jak i obowiązywania (podlega publikacji w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej).

Odnosząc się do celów programu pomocowego w zakresie regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach RPO ustanowionego rozporządzeniem Ministra Rozwoju Regionalnego, którego projekt dotyczy, należy wskazać, iż generalnym celem przedmiotowej regulacji jest wspieranie rozwoju gospodarczego i społecznego regionów poprzez bezpośrednie wsparcie przedsiębiorców.

Niniejszy projekt rozporządzenia reguluje szczegółowe przeznaczenie, warunki i tryb udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach RPO.

Pomoc ta ma być udzielana zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 800/2008.

Poniżej zaprezentowany jest opis i uzasadnienie zaprojektowania poszczególnych przepisów wraz ze zmianami wprowadzonymi do nich w trakcie całej dotychczasowej procedury legislacyjnej dotyczącej przedmiotowego projektu rozporządzenia. Projekt był już – w czerwcu 2009 r. – przedmiotem uzgodnień międzyresortowych⁶ i społecznych, jak również – prac w ramach Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego (dalej: KWRiST). W związku z istotnymi zmianami wprowadzonymi na obecnym etapie, o których mowa powyżej – projekt będzie ponownie przekazany do konsultacji do wszystkich IZ RPO, jak również, w trybie § 14c Regulaminu pracy Rady Ministrów (M.P.02.13.221 z późn. zm)⁷ ponownie do członków Rady Ministrów i następnie KWRiST, jak również do opinii Prezesa UOKiK (w przedmiocie zgodności z przepisami o pomocy publicznej) i Ministra Spraw Zagranicznych (w przedmiocie zgodności z prawem Unii Europejskiej).

⁶ W ramach ww. uzgodnień międzyresortowych uwagi nadesłały następujące podmioty: Urząd Komitetu Integracji Europejskiej – obecnie Ministerstwo Spraw Zagranicznych, UOKiK, Rządowe Centrum Legislacji (RCL), Minister Finansów, Minister Gospodarki, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁷ W dniu 1 lutego 2010 r. weszły w życie zmiany rozdziału 3 Regulaminu pracy Rady Ministrów i w tym zakresie również wprowadzono przepis § 14c nakładający obowiązek ponownych uzgodnień z członkami Rady Ministrów projektu dokumentu rządowego, w którym dokonano zmian po przeprowadzonych wcześniej uzgodnieniach międzyresortowych.

W § 1 określony został zakres przedmiotowy regulacji, zgodnie z upoważnieniem ustawowym, a także powołana została podstawa prawna z zakresu prawa unijnego, tj. rozporządzenie Komisji (WE) nr 800/2008. W celu wprowadzenia obecnego brzmienia § 15 dotyczącego kwalifikowalności prac przygotowawczych i usług doradczych związanych z przygotowaniem projektu nowej inwestycji – w tym zakresie uwzględniono również zasady wynikające z *Wytocznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007-2013* (dalej: *Wytoczne Komisji*); na ten temat w dalszej części uzasadnienia, patrz: uzasadnienie projektu przepisu § 15).

W § 2 wyszczególniono tzw. wyłączenia przedmiotowe – sektory oraz rodzaje działalności gospodarczej, które są wyłączone z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, **eliminując niespójność z przepisami UE, o której mowa powyżej**.

W § 3 zawarto definicje pochodzące z rozporządzenia 800/2008: dużego projektu inwestycyjnego, mikroprzedsiębiorcy, małego lub średniego przedsiębiorcy, podmiotu udzielającego pomocy, przedsiębiorcy oraz – wprowadzoną na ostatnim etapie prac, w związku z uszczegółowieniem przepisów dotyczących rozpoczęcia prac budowlanych (§ 14) – definicję ustawy Prawo budowlane.

W zakresie ww. przepisu uwzględniono uwagę Ministra Finansów zgłoszoną na etapie uzgodnień międzyresortowych w 2009 r., zgodnie z którą przereformowano treść § 3 pkt 2 – precyzując definicję mikroprzedsiębiorcy, małego przedsiębiorcy lub średniego przedsiębiorcy, odnosząc je do szczegółowych kategorii – odpowiednio: mikroprzedsiębiorstwa, małego lub średniego przedsiębiorstwa zawartych w załączniku I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

W § 4 określono zakres podmiotowy pomocy. Pomoc może być udzielana wszystkim przedsiębiorcom, niezależnie od ich wielkości oraz sektora, w którym działają (poza sektorami wyłączonymi zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 800/2008).

W § 5 zawarte zostało również wyłączenie podmiotowe, obejmujące podmioty, na których ciąży obowiązek zwrotu pomocy, wynikający z wcześniejszej decyzji Komisji Europejskiej, uznającej pomoc za niezgodną z prawem oraz z rynkiem wewnętrznym, podmioty spełniające kryteria zagrożonego przedsiębiorcy, w rozumieniu art.1 ust 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008, a także podmioty w trudnej sytuacji ekonomicznej w rozumieniu komunikatu Komisji w sprawie wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw (Dz. Urz. UE C 244 z 01.10.2004, str. 2 z późn. zm.).

Przepis § 6 określa cel i zakres przedmiotowy pomocy. Pomoc ma na celu wspieranie rozwoju gospodarczego i społecznego regionu poprzez bezpośrednie wsparcie przedsiębiorców.

W ust.2 wskazano, że pomoc może być udzielona na realizację nowej inwestycji albo na tworzenie nowych miejsc pracy związanych z nową inwestycją w województwie objętym danym regionalnym programem operacyjnym.

Przepis ten ustanawia zasadę, że przeznaczeniem pomocy jest zawsze realizacja przez beneficjenta pomocy nowej inwestycji, natomiast dopuszczalne są dwa sposoby obliczania kwoty pomocy: w odniesieniu do wydatków inwestycyjnych lub w odniesieniu do wydatków dotyczących miejsc powstałych dzięki realizacji nowej inwestycji. Wybór metody należy do instytucji przyznającej pomoc na podstawie przedmiotowego rozporządzenia albo samego beneficjenta, jeżeli instytucja przyznająca pomoc przewidzi w dokumentacji konkursowej możliwość wyboru przez wnioskodawców jednej z dwóch ww. metod.

Przepis również stwierdza, że nowa inwestycja objęta pomocą na podstawie przedmiotowego rozporządzenia zlokalizowana jest w województwie objętym regionalnym programem operacyjnym, z którego środków udzielana jest pomoc. Powyższe oznacza, że siedziba beneficjenta realizującego tą inwestycję nie ma znaczenia.

Przepis ust. 3 charakteryzuje nową inwestycję, natomiast ust.5 zawiera zastrzeżenie, iż przy udzielaniu pomocy niedozwolone jest stosowanie ograniczeń sektorowych, z wyłączeniem inwestycji z zakresu turystyki, przy czym w przepisie § 6 ust. 5 wprowadzono – w zakresie definicji sektora turystyki – bezpośrednie odwołanie do art. 2 pkt 25 rozporządzenia Komisji (WE). W tym zakresie w projekcie rozporządzenia uwzględniono uwagę zgłoszoną przez Związek Województw RP –

w ramach uzgodnień z KWRiST w 2009 r. i zmieniono treść § 6 ust.5 – wprowadzając odwołanie do art. 2 pkt 25 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008.

W § 7 i 8 wyszczególniono wydatki kwalifikowalne. Wydatki te zostały rozróżnione w zależności od tego, czy podstawą ich wyliczenia są koszty inwestycji, czy też koszty wynagrodzenia osób zatrudnionych w związku z powstaniem nowej inwestycji.

Jeżeli chodzi o obecne brzmienie przepisu § 7 uwzględniono w nim wszystkie typy wydatków ocenione jako kwalifikowalne w ww. stanowisku Komisji ws. kwalifikowalności.

Na etapie konsultacji z podmiotami zaangażowanymi we wdrażanie RPO, IZ RPO Województwa Łódzkiego zgłosiło potrzebę wprowadzenia do katalogu wydatków kwalifikowalnych dodatkowego punktu w § 7 ust.1 dotyczącego kwalifikowalności wydatków ponoszonych na prace polegające na przebudowie, modernizacji, remoncie lub rozbiórce. W projekcie w wersji po konsultacjach społecznych w lipcu 2009 r. uwzględniono ww. uwagę. Niemniej UOKiK w swej opinii dotyczącej oceny zgodności projektu rozporządzenia z przepisami o pomocy publicznej (pismo z 21 sierpnia 2009 r., sygn.: DDO-500-35(2)09/JB), wskazał, iż z decyzji Komisji Europejskiej wynika, iż nie zaakceptowała ona – w przytoczonych sprawach – kwalifikowania (obejmowania pomocą) wydatków na prace remontowe, renowacyjne i wyburzenie budynków. Dlatego, po otrzymaniu opinii UOKiK skorygowano obecny § 7 ust.1 pkt 6 w kierunku obecnego brzmienia, gdzie mowa jest wyłącznie o wydatkach na prace polegające *expressis verbis* na: demontażu lub rozbiórce i podjęto decyzję o konieczności otrzymania oficjalnego potwierdzenia kwalifikowalności tych wydatków ze strony Komisji Europejskiej, co – jak wyżej wspomniano Komisja uczyniła. Obecność wszystkich wydatków potwierdzonych w ww. interpretacji Komisji Europejskiej w warstwie literalnej przepisu przyczyni się do zminimalizowania wątpliwości interpretacyjnych IZ RPO w tym zakresie.

W ust.7 § 7 stwierdza się, że w przypadku beneficjenta pomocy prowadzącego działalność gospodarczą w sektorze transportu do wydatków kwalifikowalnych nie zalicza się wydatków na zakup środków transportu i urządzeń transportowych.

Mimo, że pkt 35 preambuły do rozporządzenia Komisji (WE) stanowi, iż ograniczenia w zakresie kwalifikowalności zakupu środków transportu i urządzeń transportowych odnoszą się do przedsiębiorców prowadzących podstawową działalność gospodarczą w wymienionych tam sektorach transportu, w § 7 ust.7 projektu rozporządzenia zrezygnowano z ww. dookreślenia, utrzymując przepis sformułowany analogicznie do obecnie obowiązującego rozporządzenia (§ 6 ust.7), stwierdzając generalnie, że: „w przypadku beneficjenta prowadzącego działalność gospodarczą w sektorze transportu (...)”. Jednocześnie rezygnacja z dookreślenia działalności jako „podstawowa” w ww. przepisie projektu rozporządzenia wynika z konsekwencji utrzymania podejścia przedmiotowego do obostrzeń w zakresie kwalifikowalności w odniesieniu do działalności transportowej (analogicznie jak do wyłączeń z możliwości otrzymania pomocy wskazanych w § 2 projektu rozporządzenia).

Podejście przedmiotowe sprowadza się do zasady, zgodnie z którą o kwalifikowalności projektu, czy też obowiązku zastosowania do niego obostrzeń dotyczących działalności transportowej decyduje przedmiot projektu, a nie sektor działalności, którego podstawowa, czy też przeważająca działalność danego przedsiębiorcy (beneficjenta) dotyczy. Przykładowo: jeżeli przedsiębiorca świadczący usługi przewozów osób przy pomocy autokarów złoży w ramach RPO projekt dotyczący rozwoju innego typu działalności – np. napraw sprzętu AGD u klienta i jako wydatek kwalifikowany wykazuje zakup samochodu dostawczego, to zgodnie z podejściem przedmiotowym – przedmiot projektu nie dotyczy działalności w sektorze transportu, zatem w ramach realizacji tego projektu nie obowiązują obostrzenia dotyczące przedsiębiorców działających w sektorze transportu, co za tym idzie – samochód dostawczy można uznać za kwalifikowany.

W opinii autora projektu rozporządzenia podejście przedmiotowe odzwierciedla charakter, cele i przeznaczenie regionalnej pomocy inwestycyjnej, jest bardziej sprawiedliwe i czytelne zarówno dla beneficjentów, jak i podmiotów przyznających pomoc – biorąc pod uwagę problemy z oceną czym jest działalność podstawowa/ przeważająca. Jednocześnie mając na względzie brzmienie pkt 35 preambuły i art. 2 pkt 10 rozporządzenia Komisji WE 800/ 2008 redakcja przepisu § 6 ust.7 – po wejściu w życie rozporządzenia – nie będzie stanowiła przeszkody do zastosowania podejścia podmiotowego (gdzie kluczowym jest przedmiot działalności podstawowej/ przeważającej

beneficjenta, a nie przedmiot projektu) – w związku z utrzymaniem brzmienia przepisu analogicznego do obecnie obowiązującego.

W odniesieniu do § 7 ust.8 należy wskazać, że doprecyzowano, iż koszty prac przygotowawczych są kwalifikowalne wyłącznie w przypadku mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców. Ww. ograniczenie podmiotowe wynika z przepisów unijnych będących podstawą ww. przepisu, niemniej wydaje się, że doprecyzowanie przyczyni się do realizacji zasady pewności prawnej w tym zakresie.

Warunkiem wsparcia prac przygotowawczych oraz usług doradczych w ramach nowej inwestycji jest świadczenie tych prac i usług przez podmioty zewnętrzne. Dodatkowo nie mogą one obejmować doradztwa stałego lub okresowego, związanego z bieżącą działalnością operacyjną beneficjenta pomocy.

W zakresie wydatków dotyczących kosztów wynagrodzenia osób zatrudnionych w związku z powstaniem nowej inwestycji, w § 8 projektu rozporządzenia uwzględniono uwagę zgłoszoną przez Związek Województw RP w ramach uzgodnień z KWRiST i, zgodnie z art. 2 pkt 15 rozporządzenia Komisji (WE) 800/2008, rozszerzono zakres wydatków kwalifikowalnych na wszystkie obowiązkowe składki ponoszone przez pracodawcę, w tym obowiązkowe składki na ubezpieczenia społeczne.

W § 9 określono maksymalną intensywność pomocy, obliczoną jako stosunek ekwiwalentu dotacji brutto do wydatków kwalifikowalnych, zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 października 2006 r. w sprawie ustalenia mapy pomocy regionalnej (Dz. U. Nr 190, poz. 1402). Maksymalną wartość pomocy udzielanej na realizację dużego projektu inwestycyjnego ustala się na odrębnych zasadach określonych w ww. rozporządzeniu Rady Ministrów.

Uwzględniono uwagę zgłoszoną przez UKIE w czerwcu 2009 r. dotyczącą braku odniesienia do dużych przedsiębiorców w § 9 ust. 2, czego wynikiem jest zmiana treści ww. przepisu, który w obecnej wersji stwierdza, że: „Z wyłączeniem beneficjentów pomocy prowadzących działalność gospodarczą w sektorze transportu oraz z wyłączeniem pomocy udzielanej na realizację dużego projektu inwestycyjnego, intensywność pomocy, o której mowa w ust. 1, może ulec zwiększeniu o (...)”.

W § 10 określono, iż maksymalną intensywność pomocy można liczyć w odniesieniu do kosztów inwestycji w aktywa materialne oraz aktywa niematerialne i prawne lub kosztów wynagrodzenia osób zatrudnionych w związku z powstaniem nowej inwestycji, lub też ich połączenia, o ile pomoc nie przekracza najbardziej korzystnej kwoty będącej wynikiem stosowania którejkolwiek metody obliczeń.

Przepis ten uwzględni różną sytuację i potrzeby beneficjenta realizującego nową inwestycję, zrównując niejako sytuację tych, którzy mają większe potrzeby inwestycyjne (wyższe wydatki na inwestycje) z tymi, którzy mają większe potrzeby w zakresie kosztów związanych z wydatkami ponoszonymi na tworzenie miejsc pracy w związku z nową inwestycją. Przepis daje możliwość kumulowania pomocy z różnych źródeł – np. z RPO w zakresie wydatków inwestycyjnych i z urzędu pracy w odniesieniu do wydatków dotyczących tworzenia miejsc pracy. W praktyce oznacza to możliwość otrzymania, oprócz pomocy z jednego źródła, dodatkowej pomocy z drugiego źródła w ramach realizacji danej nowej inwestycji w sytuacji, gdy większa kwota jednego z dwóch ww. rodzajów wydatków pozwoliłaby beneficjentowi, zgodnie z maksymalnym poziomem intensywności, jaki mu przysługuje zgodnie z mapą pomocy regionalnej, otrzymać wyższą kwotę pomocy. Wówczas kwota dodatkowej pomocy, jaką może otrzymać z drugiego źródła stanowi dodatnią różnicę między kwotą pomocy, jaką otrzymałby z uwzględnieniem ww. przysługującego mu poziomu intensywności w odniesieniu do wyższej kwoty wydatków a kwotą pomocy, którą otrzymał w odniesieniu do niższej kwoty wydatków. Przykładowo: duży przedsiębiorca w województwie warmińsko-mazurskim otrzymał regionalną pomoc inwestycyjną z RPO o maksymalnej możliwej intensywności (50 proc. wydatków kwalifikowalnych) obliczoną w odniesieniu do wydatków dotyczących nakładów inwestycyjnych związanych z realizacją nowej inwestycji, które zostały określone we wniosku o dofinansowanie na poziomie 20 mln zł – w wysokości 10 mln zł (50 proc. z 20 mln zł = 10 mln zł).

W związku z faktem, że szacowane wydatki związane z miejscami pracy utworzonymi w ramach przedmiotowej nowej inwestycji wynoszą więcej – 30 mln zł, to beneficjent może otrzymać jeszcze „dodatkową” pomoc publiczną w ramach przedmiotowego projektu w wysokości 5 mln zł (50 proc. z 30 mln zł = 15 mln zł; jako że z RPO otrzymał 10 mln zł, zgodnie z zasadą liczenia maksymalnej

kwoty pomocy w oparciu o metodologię bardziej korzystną – beneficjent może otrzymać kwotę stanowiącą dodatnią różnicę między kwotą stanowiącą 50 proc. wydatków kwalifikowalnych dotyczących miejsc pracy i kwotą stanowiącą 50 proc. wydatków kwalifikowalnych dotyczących nakładów inwestycyjnych).

W § 11 określono warunki, jakie musi spełnić beneficjent, aby mógł ubiegać się o przyznanie pomocy na podstawie niniejszego rozporządzenia, jest to m.in. utrzymanie inwestycji przez okres co najmniej 5 lat, a w przypadku mikroprzedsiębiorcy, małego i średniego przedsiębiorcy przez okres co najmniej 3 lat, wniesienie wkładu własnego odpowiadającego co najmniej 25% wydatków kwalifikowalnych, pochodzącego ze środków własnych lub z zewnętrznych źródeł finansowania, w formie pozbawionej wsparcia ze środków publicznych.

W § 12 uregulowano tryb udzielenia pomocy publicznej oraz wyliczono niezbędne elementy wniosku o dofinansowanie, tj.: nazwę beneficjenta pomocy, tytuł i miejsce realizacji nowej inwestycji, cel realizacji nowej inwestycji, opis nowej inwestycji, opis rezultatów realizacji nowej inwestycji, planowane daty rozpoczęcia i zakończenia realizacji nowej inwestycji, wartość nowej inwestycji, wydatki kwalifikowalne, wnioskowaną kwotę dofinansowania i źródła finansowania projektu. Wniosek o udzielenie pomocy publicznej jest tożsamy z wnioskiem o dofinansowanie realizacji projektu w ramach regionalnego programu operacyjnego.

Wskazano tu również, iż formą udzielania pomocy jest bezzwrotne dofinansowanie, które jest przeznaczone na pokrycie części wydatków kwalifikowalnych oraz, że pomoc udzielana jest na podstawie umowy o dofinansowanie zawartej pomiędzy beneficjentem a podmiotem udzielającym pomocy.

W § 13 przewidziano obowiązek dla podmiotu udzielającego pomocy polegający na poinformowaniu beneficjenta pomocy o numerze referencyjnym programu pomocowego, na podstawie którego udzielana jest pomoc.

W § 14, 15 i 16 zawarto zasady dotyczące kwalifikowalności czasowej – spełnienia tzw. efektu zachęty. Podstawą zasad przedmiotowej kwalifikowalności jest art. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008, który konstytuuje w zakresie wszystkich rodzajów pomocy regulowanych ww. rozporządzeniem, w tym regionalnej pomocy inwestycyjnej – obowiązek spełniania przez pomoc tzw. efektu zachęty rozumianego jako powstrzymanie się z realizacją projektu do czasu złożenia wniosku o dofinansowanie. Zgodnie z przyjętą na gruncie ww. przepisów unijnych logiką – okoliczność, iż wnioskodawca powstrzymuje się z rozpoczęciem prac nad projektem do złożenia wniosku o dofinansowanie dowodzi, iż okoliczność/ perspektywa otrzymania pomocy ma decydujące znaczenie dla realizacji danej inwestycji, stąd przedmiotowa pomoc bez wątpienia zachęca do realizacji inwestycji określonego rodzaju – bez jej otrzymania inwestycja nie byłaby zrealizowana w określonym zakresie lub nie byłaby realizowana wcale.

Wcześniejsza wersja § 14 ust. 1 i 2 nawiązywała do literalnego brzmienia art. 8 ust.3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008, który wydaje się rozróżniać stopień obostrzenia w zakresie możliwości rozpoczęcia prac między przedsiębiorcami kategorii MŚP i pozostałymi (*de facto* dużymi)⁸. Niemniej w trakcie procedowania projektu Komisja Europejska zmieniła (zresztą na wniosek strony polskiej) wcześniej przekazaną na interpretację, zgodnie z którą przedsiębiorcy mogą rozpocząć prace po złożeniu wniosku, a duzi przedsiębiorcy zobowiązani są czekać na weryfikację złożonej przez nich dokumentacji. W dniu 1 grudnia 2009 r. Komisja Europejska przekazała skorygowane, zliberalizowane stanowisko zgodnie z którym wszystkie kategorie przedsiębiorców (również duzi) mogą rozpocząć prace po złożeniu wniosku (pismo z dnia 1 grudnia 2009 r., sygn.: D/2009/62349, COMP A3/ANM/cc (2009/061000).

Obecna redakcja projektowanego § 14 ust. 1 i 2 odzwierciedla ww. interpretację Komisji Europejskiej, co jest niezbędne dla zapewnienia beneficjentom i instytucjom przyznającym pomoc możliwości funkcjonowania w warunkach pewności prawnej.

Regulacjami wymagającymi doprecyzowania (dotychczas doprecyzowywanie wyłącznie w drodze interpretacji) jest definicja rozpoczęcia prac – zarówno w kontekście rodzaju tych prac

⁸ Opinie ekspertów w tym zakresie były podzielone.

(przygotowawcze, inwestycyjne), jak i rodzaju umów w odniesieniu do których przedmiotowe rozpoczęcie jest odnoszone.

Definicja rozpoczęcia prac zawarta w Wytycznych Komisji jest ogólna i w części dotyczącej urządzeń (ruchomych środków trwałych) mówi o pierwszym zobowiązaniu do ich zamówienia.

W tym zakresie Instytucje Zarządzające RPO zgłaszają wiele wątpliwości – na różnych forach roboczych oraz w drodze oficjalnych wniosków o interpretację – dotyczących różnych rodzajów umów, na podstawie których ww. środki trwałe mogą być użytkowane na rzecz projektu. **Dla przeciwdziałania formułowaniu mylących interpretacji przez różne organy i niepewności prawnej co do prawidłowego rozumienia przedmiotowego przepisu w opinii Instytucji Koordynującej RPO należy wprowadzić maksymalnie uszczegółowione regulacje w tym zakresie – propozycja ich brzmienia znajduje się w § 14 ust. 3 (definicja rozpoczęcia prac inwestycyjnych) i ust. 4 (odniesienie do prac budowlanych) projektu rozporządzenia.**

Co więcej, obecna wersja § 14 ust. 4 i 5 odzwierciedla dotychczasową praktykę interpretacyjną autora rozporządzenia w zakresie pojęcia rozpoczęcia prac budowlanych – odsyłając w tym zakresie do stosownych przepisów ustawy Prawo budowlane.

§ 15 zawiera szczegółowe regulacje dotyczące definicji rozpoczęcia prac przygotowawczych i usług doradczych, jak również początkowego terminu ich kwalifikowalności. Autor projektu uwzględnił w tym zakresie problemy praktyczne i interpretacyjne sygnalizowane przez IZ RPO i beneficjentów.

W zakresie problemów interpretacyjnych dotyczących możliwości kwalifikowania prac przygotowawczych prowadzonych przed złożeniem wniosku, problematyczność ta dotychczas wiązana była literalnym brzmieniem art. 8 ust. 1 rozporządzenia 800/ 2008 dotyczącego obowiązku spełnienia tzw. efektu zachęty w przypadku każdego rodzaju pomocy przyznawanej na podstawie tego rozporządzenia. Mając na względzie fakt, że komponent prac przygotowawczych i usług doradczych w przedmiotowym rozporządzeniu oparty jest na art. 26 rozporządzenia Komisji (WE) 800/2008 – czyli na schemacie: *Pomoc na rzecz małych i średnich przedsiębiorstw na usługi doradcze* – ustanawiającym jedną z kategorii pomocy – pozostając wyłącznie na poziomie wykładni literalnej ww. art. 8 ust. 1 rozporządzenia 800/ 2008 – należałoby wymagać spełnienia przez tą pomoc „odrębnego” dla siebie efektu zachęty – zatem ww. prace przygotowawcze i usługi doradcze w ww. zakresie mogłyby rozpocząć się po złożeniu wniosku.

Przyjęcie takiego rozwiązania/ wprowadzenie takiego wymogu do rozporządzenia byłoby działaniem sprzecznym logicznie, ponieważ prace przygotowawcze z natury rzeczy prowadzone są przed złożeniem wniosku o dofinansowanie.

Mając powyższe na względzie, biorąc pod uwagę *ratio legis* zawierania przepisów dotyczących prac przygotowawczych w przedmiotowym rozporządzeniu, autor projektu w ww. piśmie z 21 lipca 2010 r. zaproponował zróznicowanie dwóch grup wydatków:

1) na usługi doradcze i prace przygotowawcze związane z przygotowaniem projektu nowej inwestycji (m.in. wydatki na przygotowanie projektu budowlanego, studium wykonalności, biznesplanu – patrz: § 7 ust.1 pkt 10 projektu rozporządzenia) – z możliwością ponoszenia ich i kwalifikowania przed złożeniem wniosku,

2) na usługi doradcze związane z realizacją nowej inwestycji – z obowiązkiem powstrzymania się z realizacją prac finansowanych tymi wydatkami do czasu złożenia wniosku.

Dopuszczalność takiego podziału w opinii autora projektu rozporządzenia jest uzasadniona argumentacją dowodzącą, iż prace przygotowawcze i usługi doradcze dotyczące etapu przygotowania nowej inwestycji (pkt 1) są niezbędnym etapem poprzedzającym etap prac inwestycyjnych, tym samym determinują wykonalność i rozpoczęcie procesu inwestycyjnego, co przesądza o ich nierozzerwalnym związku z nową inwestycją.

Taki podział nawiązuje do koncepcji „uwzględniania” pomocy na te wydatki (komponentu tych wydatków) w całościowej kwocie pomocy regionalnej, o czym mowa w pkt 51 Wytycznych Komisji. W opinii autora projektu ww. podział znajduje potwierdzenie w logice Komisji Europejskiej wyrażonej w ww. piśmie ws. kwalifikowalności. „Odrębny” obowiązek wykazania spełnienia efektu zachęty – czyli powstrzymania się z rozpoczęciem prac polegających na świadczeniu usług

doradczych przez podmioty zewnętrzne do czasu złożenia wniosku o dofinansowanie – ma logiczny sens w przypadku pomocy udzielanej na usługi doradcze związane z realizacją nowej inwestycji.

Prezes UOKiK potwierdził dopuszczalność takiego rozwiązania. Obecna redakcja § 15 ust. 1 i 2 w pełni odzwierciedla opisane wyżej podejście.

Ponadto, w ust.1 wskazano precyzyjnie ramy czasowe kwalifikowalności prac przygotowawczych i usług doradczych związanych z przygotowaniem nowej inwestycji. Prace w ww. zakresie mogą rozpocząć się przed złożeniem wniosku, ale nie wcześniej niż po dniu 1 stycznia 2009 r.

Ta konstrukcja również stanowi, konsekwentnie, nawiązanie do zasad Wytocznych Komisji (pkt 108), gdzie najwcześniejszą datą, od której mogą być ponoszone wydatki w ramach nowej inwestycji jest data publikacji programu pomocowego.

Dopuszczenie kwalifikowalności ww. prac i usług związanych z przygotowaniem nowej inwestycji w przedmiotowym rozporządzeniu po dniu 1 stycznia 2009 r. oparto na argumentacji, iż przedmiotowe rozporządzenie stanowi w wymiarze materialno-prawnym kontynuację obecnie obowiązującego rozporządzenia – obowiązek wydania nowego aktu prawnego w tym zakresie wynika wyłącznie z konieczności zniesienia niespójności w zakresie sektorów wyłączonych z możliwości otrzymania wsparcia i obowiązku wynikającego z delegacji do wydania nowych przepisów wykonawczych zawartej w ustawie horyzontalnej (o czym mowa na początku uzasadnienia projektu). Doprecyzowanie i uszczegółowienie przepisów dokonywane jest przy tej okazji.

Natomiast cezurą mającą kluczowy wpływ na status rozporządzenia stanowiącego program pomocowy oprócz daty wejścia w życie po raz pierwszy w systemie prawa krajowego, jest również data wejścia w życie aktu dostosowującego jego regulacje do nowej unijnej podstawy prawnej – co miało miejsce w przypadku przedmiotowego rozporządzenia na etapie zmiany podstawy prawnej pod koniec 2008 r. z rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej (Dz. U. UE L 302 z 1.11.2006, s. 29; dalej: rozporządzenie Komisji (WE) nr 1628/ 2006) na rozporządzenie Komisji (WE) 800/ 2008. Wejście w życie tej zmiany rozporządzenia było wprowadzeniem nowego programu pomocowego⁹.

Ww. rozporządzenie dostosowujące obecnie obowiązujące rozporządzenie (którego kontynuację stanowi projektowane rozporządzenie) do nowej unijnej podstawy prawnej weszło w życie 1 stycznia 2009 r. i taką też datę przyjęto zatem jako początkowy termin kwalifikowalności prac przygotowawczych i usług doradczych związanych z przygotowaniem nowej inwestycji w zakresie przedmiotowego rozporządzenia, uwzględniając postulat racjonalności i celowości obejmowania wydatków na te prace w ramach pomocy na nowe inwestycje udzielanej na jego podstawie.

§ 16 wprowadza do projektu przepisów powszechnie obowiązujących normę wynikającą z oficjalnej interpretacji Komisji Europejskiej sformułowanej w piśmie z dnia 28 kwietnia 2008 r. (sygn.: DG COMP/H1/MI/cp – D(2008)353), w której stwierdza się, że zakup nieruchomości nie jest uważany za rozpoczęcie prac.

W § 17 wskazano, iż w przypadku, gdy beneficjent pomocy otrzymał z innych źródeł pomoc publiczną lub pomoc de minimis w odniesieniu do tych samych wydatków kwalifikowalnych skumulowana intensywność pomocy nie może przekraczać maksymalnej intensywności określonej w tym rozporządzeniu. W obecnej wersji przepisu zrezygnowano ze zwrotu „lub tej samej inwestycji” przewidzianego w przepisie § 13 ust. 1 obowiązującego rozporządzenia. Zwrot ten jest zbędny w obowiązującym przepisie i wynika z błędnego oficjalnego tłumaczenia rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/2006, na którym opierało się rozporządzenie w wersji obowiązującej do końca 2008 roku. W wersji rozporządzenia Komisji (WE) nr 1628/ 2006 w języku angielskim, art. 6 dotyczący zasad kumulacji stwierdzał, że regionalna pomoc inwestycyjna nie kumuluje się (...) w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowalnych (ang. *eligible costs*). Natomiast w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1628/ 2006 w polskiej wersji językowej dokonano błędnego tłumaczenia, w efekcie w jego treści znalazł się zwrot: w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikowanych lub tego samego projektu inwestycyjnego. Stąd powyższy zwrot (choć błędny) analogicznie został powtórzony w rozporządzeniu. Błędu tego nie usunięto w ramach nowelizacji dostosowującej rozporządzenie do

⁹ Stosowny formularz informacyjny został przesłany do Komisji Europejskiej, która nadała programowi nowy numer.

rozporządzeniu Komisji (WE) nr 800/2008, dlatego koniecznym jest usunięcie tej niespójności w ramach obecnie procedowanego projektu rozporządzenia. **Obecne brzmienie przepisu w projekcie w pełni odzwierciedla regulacje art. 7 rozporządzeniu Komisji (WE) nr 800/2008 dotyczącego zasad kumulacji pomocy.**

W § 18 wprowadza się obowiązek indywidualnej notyfikacji, w przypadku gdy całkowita kwota pomocy ze wszystkich źródeł, przyznana na rzecz dużego projektu inwestycyjnego, przekracza 75% maksymalnej kwoty pomocy przyznanej na inwestycję o wydatkach kwalifikowalnych w wysokości 100 mln euro, z uwzględnieniem zasad stosowanych przy obliczaniu pomocy dla dużych projektów inwestycyjnych, zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w § 9 ust.3 rozporządzenia.

Zgodnie z powyższym obowiązek indywidualnego zgłoszenia projektu Komisji Europejskiej powstaje w przypadku przekroczenia następujących progów:

- 22,5 mln euro - dla intensywności pomocy 30%,
- 30 mln euro - dla intensywności pomocy 40%,
- 37,5 mln euro - dla intensywności pomocy 50%.

Odrębny pułap obowiązuje w odniesieniu do części nowej inwestycji dotyczącej prac przygotowawczych jej dotyczących. Zgodnie z art. 6 ust.1 pkt c rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/2008, obowiązek indywidualnej notyfikacji powstaje w przypadku, gdy ekwiwalent dotacji brutto (EDB) w ramach prac związanych z przygotowaniem nowej inwestycji oraz usług doradczych wynosi co najmniej 2 mln EUR dla jednego przedsiębiorstwa na jeden projekt.

Obecna redakcja przepisu wynika z uwzględnienia uwagi UOKiK zgłoszoną w ramach uzgodnień w 2009 r. wskazującą na jego wcześniejszą nieprecyzyjność. Przeredagowano treść przepisu uwzględniając w nim konkretne progi pomocy, których przekroczenie powoduje obowiązek zgłoszenia do Komisji Europejskiej projektu pomocy indywidualnej dotyczącej dużego projektu inwestycyjnego (częściowo konsumując tym samym uwagę zgłoszoną przez Ministra Gospodarki).

W § 19 wprowadzono przepis uchylający, z dniem wejścia w życie przedmiotowego rozporządzenia, aktualnie obowiązujące rozporządzenie ws. regionalnej pomocy inwestycyjnej w ramach RPO. W tym zakresie uwzględniono uwagę zgłoszoną w 2009 r. przez IZ RPO Województwa Mazowieckiego.

W § 20 przewidziano przepis przejściowy dotyczący rozpatrywania wniosków złożonych, ale nie rozpatrzonych przed dniem wejścia w życie przedmiotowego rozporządzenia. **Przepis przejściowy jest niezbędny z punktu widzenia praktyki przyznawania pomocy w ramach RPO, gdzie rozpatrywanie wniosków w ramach danego konkursu/ naboru ma charakter wieloetapowy i wejście w życie rozporządzenia może mieć miejsce w trakcie danego postępowania.** Instytucja przyznająca pomoc i beneficjenci muszą funkcjonować w warunkach pewności prawnej – niedopuszczalne jest doprowadzenie do chaosu prawnego poprzez wprowadzenie nowych przepisów w zakresie danego rodzaju pomocy udzielanej ze środków RPO w trakcie danego postępowania (konkursu/ naboru).

§ 21 przewiduje 7-dniowy okres *vacatio legis* od dnia ogłoszenia przedmiotowego rozporządzenia – jego publikacji w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej w tym zakresie.

Projektowana regulacja nie wymaga notyfikacji Komisji Europejskiej w trybie ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2007 r. Nr 59, poz. 404, z późn. zm.), gdyż stanowi program pomocowy w ramach wyłączeń grupowych.

Rozporządzenie jest zgodne z obowiązującymi regulacjami Unii Europejskiej w tym zakresie.

Projekt rozporządzenia, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414), został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej w ramach konsultacji w 2009 r. i będzie dostępny na obecnym etapie. Żaden podmiot nie wyraził zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem w trybie ww. ustawy w 2009 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia

Celem projektowanego rozporządzenia jest zapewnienie kontynuacji udzielania regionalnej pomocy inwestycyjnej, a także pomocy na prace przygotowawcze, w tym usługi doradcze w ramach regionalnej pomocy inwestycyjnej, ze środków Regionalnych Programów Operacyjnych.

2. Podmioty, na które oddziałuje akt normatywny

Rozporządzenie oddziałuje na przedsiębiorców otrzymujących pomoc publiczną na nową inwestycję w ramach regionalnych programów operacyjnych oraz na podmiot udzielający pomocy.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Pomoc publiczna udzielana na podstawie projektowanego rozporządzenia będzie finansowana środkami pochodzącymi z regionalnych programów operacyjnych, tj.: z budżetu państwa, w tym z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, zgodnie z przyjętymi zasadami przepływów finansowych w ramach perspektywy 2007-2013. Rozporządzenie nie wpływa bezpośrednio na budżet jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ rozporządzenia na rynek pracy

Rozporządzenie stwarza warunki umożliwiające tworzenie nowych miejsc pracy w przedsiębiorstwach, które otrzymają pomoc publiczną.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorstw

Rozporządzenie stwarza warunki umożliwiające podniesienie konkurencyjności polskiej gospodarki, dzięki dofinansowaniu przedsiębiorców środkami publicznymi.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie pośrednio wpływa na sytuację regionów – zapewnia udzielanie regionalnej pomocy inwestycyjnej ze środków regionalnych programów operacyjnych. Niniejsze rozporządzenie stanowi jeden z instrumentów zapewniających sprawne wdrażanie regionalnych programów operacyjnych.

7. Konsultacje społeczne

Projekt rozporządzenia został przekazany celem zaopiniowania następującym partnerom społecznym i gospodarczym:

1. Marszałkom Województw,
2. Związkowi Województw RP,
3. Związkowi Miast Polskich,
4. Związkowi Gmin Wiejskich RP,
5. Unii Metropolii Polskich,
6. Unii Miasteczek Polskich,
7. Związkowi Powiatów Polskich,
8. Radzie Działalności Pożytku Publicznego,
9. Krajowej Izbie Gospodarczej,
10. Związkowi Rzemiosła Polskiego,
11. Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych,
12. Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”,
13. Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
14. Konfederacji Pracodawców Polskich,
15. Business Centre Club,
16. Forum Związków Zawodowych.

Projekt rozporządzenia został również uzgodniony z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego (KWRiST) i jego aktualna wersja również będzie przedmiotem uzgodnień z KWRiST.